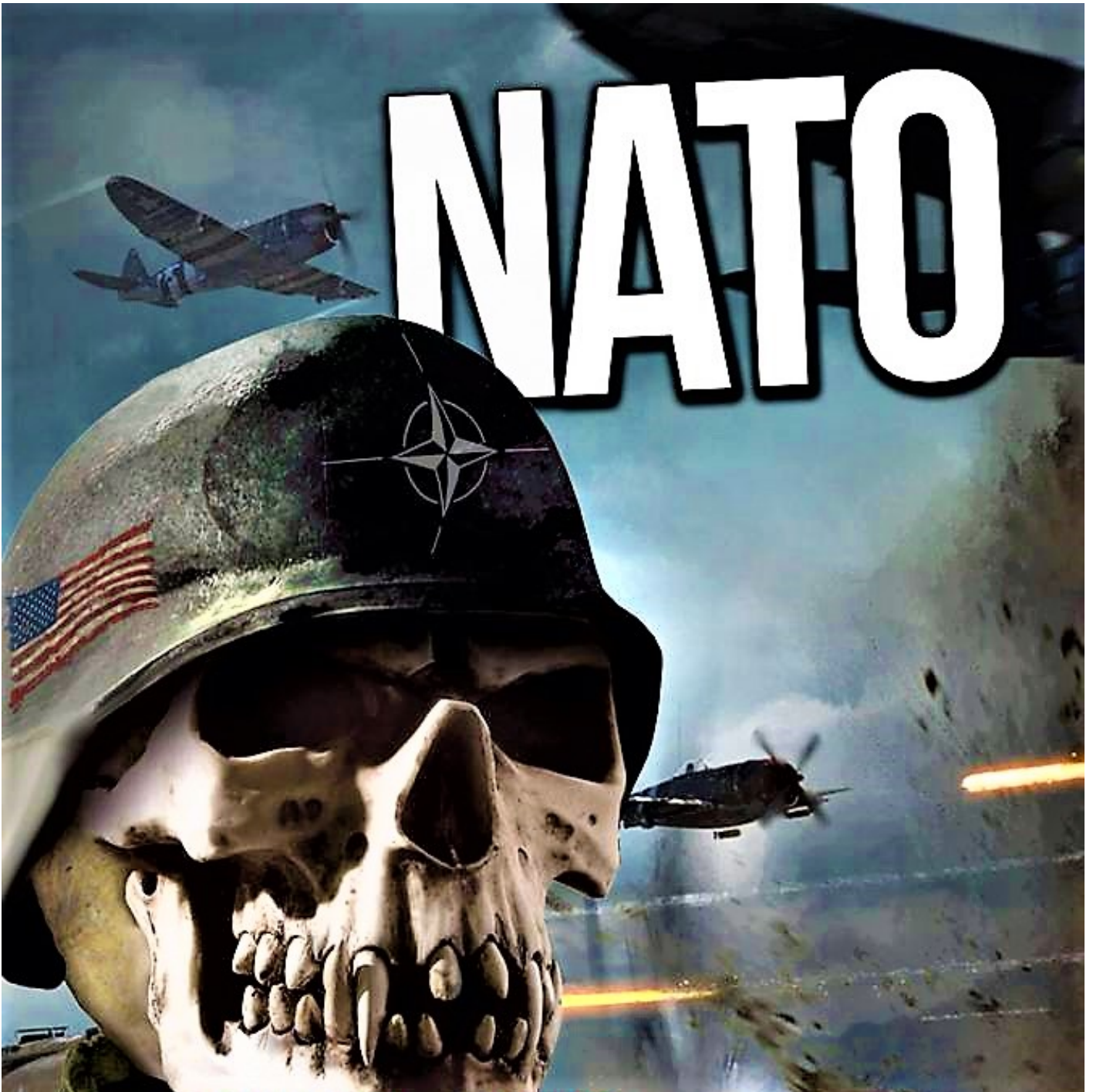

Darebáctví světa. Darebáci nemohou poskytnout žádné záruky

3. 6. 2022 **kurýr**

Jedním z kritérií správného vědeckého pochopení procesů probíhajících ve světě je přesnost terminologie, která odráží obsah určitého předmětu nebo jevu. Zároveň jsou důležité i obrázky. Pokud obrazy také adekvátně odrážejí realitu, pomáhají vytvářet pravdivý obraz světa a někdy jsou dokonce přesnější než vědecké termíny.

Jedním z takových obrazů byla definice moderního Západu, kterou podal slavný sovětský filozof Alexandr Alexandrovič Zinovjev. Osud A. A. Zinovjeva je nesmírně zajímavý. Autor proslulých knih *Zářivé výšiny* a *Komunismus jako skutečnost* byl za tyto knihy (a další disidentské aktivity) vyhoštěn ze SSSR. Život na Západě však vedl k radikální změně jeho postoje. Jeho kniha „Západ“ se stala jednou z nejvýznamnějších vědeckých studií o mnoha podstatných aspektech fenoménu Západu v

ruské literatuře. A. A. Zinovjev přitom skvěle spojil přísně vědecké metody a závěry s živou obrazností, která je zároveň naprosto přesná a odráží podstatu velmi složitých témat a jevů.

V roce 2006 vyšla moje kniha o procesu s jugoslávským prezidentem Slobodanem Miloševićem před Haagským tribunálem (*Proces se Slobodanem Miloševićem před Haagským tribunálem: Záznamy ze soudní síně* / Alexander Mezajev; předmluva Alexandr Zinovjev. – Kazaň, 2006). Předmluvu ke knize napsal Alexandr Alexandrovič Zinovjev. V této předmluvě uvedl formulaci, kterou stojí za to připomenout právě v této chvíli.

Když mluvil o kolektivním Západu, nazval A. Zinovjev tuto mezinárodní totalitu „světovými darebáky“. Na první pohled je tento termín emotivní a jen stěží vystihuje celý Západ v celé jeho celistvosti a ve všech jeho projevech. To je však jen na první pohled...

A. A. Zinovjev ve svém textu přesvědčivě dokládá, že tento termín není emocionální, ale naprosto přesný. Zde je krátký citát ze Zinovjeva

Dějiny lidstva jsou bohaté na darebáctví všeho druhu. Generace, které byly svědky a oběťmi velkolepých zvěrstev páchaných vůdci hitlerovského Německa, stále žijí. Zdá se však, že vedoucí představitelé USA a jim podřízených zemí NATO začali v tomto ohledu lámat rekordy. Jako charakteristický příklad může sloužit agrese USA a zemí NATO do Jugoslávie, únos jejího bývalého prezidenta Slobodana Miloševiče a organizace jeho procesu před haagským tribunálem. Nehledě na to, že samotný Miloševičův únos byl banditskou operací, samotný tribunál a vše, co s jeho činností souviselo, bylo a stále je hrubým porušením uznávaných právních a morálních norem. Zcela jasně a přesvědčivě to ukazuje kniha A. B. Mezajeva, kterou nabízíme čtenářské pozornosti. Kniha věnuje zvláštní pozornost jednomu aspektu daného procesu, který organizátoři operace neplánovali, ukázal se pro ně jako nečekaný a nežádoucí. Hrozí, že přeroste ve fenomén velkého historického významu a zdiskredituje celý proces amerikanizace planety. Tímto aspektem je identita samotného obviněného Slobodana Miloševiče. [...] V situaci, kdy i celé země a národy kapitulují před drzou, cynickou, morální a právní, dalo by se říci lumpenamerikanizací, vytvořil Slobodan Miloševič precedens osobního odporu proti světovému darebáctví, a to precedens obrovského rozsahu. ...

Poslední roky ukázaly, jakou pravdu měl A. A. Zinovjev, když definoval Západ jako „darebáka“. Zatímco Hitler hovořil o „životním prostoru“ a potřebě vyhubit „méněcenné rasy“, moderní Západ pod vlajkou těch nejlepších ideálů vyhubil miliony lidí. Odstíny těchto vlajek se pohybovaly od „bremene bílého muže“ po „zajištění svobody a demokracie“.

Podstatou západního darebáctví je **záměrné překrucování vyšších významů, které tvoří podstatu člověka jako myslící bytosti** (ve světském vědomí) nebo jako Božího stvoření (v náboženském vědomí). Tato totální mentální válka [ne]vyhlášená lidstvu je nejdůležitější součástí dnešní „hybridní“ války.

Bombardování Jugoslávie NATO v roce 1999 kvůli „demokracii“ je projevem darebáckého chování. Padoušství, které nesouvisí s jednotlivými padouchy. Vědomé darebáctví, které se chlubí svým darebáctvím. Odtud název operace NATO – „Milosrdný anděl“...

Generální tajemník NATO J. Stoltenberg se v roce 2018 v projevu k univerzitním studentům v Bělehradě podíval do očí těm, jejichž rodiče byli bombardováni letadly bloku. Stoltenberg při pohledu do očí řekl, že to bylo pro jejich dobro. V roce 1999 byl generálním tajemníkem J. Solana a v roce 2018 k srbským studentům promlouvala jiná osoba. Nejde o to, že jeden darebák nahradil druhého, ale o to, že darebáci jako systém reprodukují darebáky.

Světové darebáctví má tendenci se nejen reprodukovat, ale také institucionalizovat. Agrese NATO proti Jugoslávii v roce 1999 byla lumpárna, protože prohlásila oběť za zločince a zločince za zachránce. Vytvoření Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii (ICTY) bylo pokusem o právní zakotvení tohoto překrucování pravdy. Agrese NATO proti Libyi v roce 2011 byla ohavností stejného druhu: aby legálně (pro západní myšlení posvátně) potvrdil toto překrucování pravdy, vydal nový tribunál, Mezinárodní trestní soud, zatykač na M. Kaddáfího.

Abychom pochopili podstatu toho, co se dnes na Ukrajině děje, potřebujeme jak přesné vědecké termíny, tak přesné obrazy. Rusko se dnes ocitá tváří v tvář světovému darebáctví. Ne s partnery, ne s protivníky, dokonce ani s nepřáteli, protože i nepřítel může být hodný. Je to darebáctví, kterému dnes čelíme.

Vědomí této skutečnosti neznamena, že můžeme Západem pohrdat nebo si ho dovolit podceňovat. Naopak. Přesnost Zinovjevova obrazu je nesmírně důležitá ve vztahu k „bezpečnostním zárukám“, o nichž se v poslední době tolik mluví. Darebáci nemohou poskytnout žádné záruky. Z toho vyplývá objektivní povaha všech událostí po 24. únoru 2022.

Aleksandr Mezajev

Мировое негодяйство vyšel 2.6.2022 na Fondsk.ru. Překlad Zvědavec.